

Ούτε μακρύτερα, ούτε βαθύτερα

Περίπου δεκαπέντε χρόνια πριν η ελληνική πρωτεύουσα... έφτασε ως τον Εύηγο για να ξεδιψάσει. Την ίδια, πάνω-κάτω, εποχή η Θεσσαλονίκη... προσπερνούσε τον Αλιάκμονα ζητώντας να ξεφύγει από τη λειψυδρία που τη μάστιζε. Για περισσότερα χρόνια η Θεσσαλία, ο μεγαλύτερος κάμπος της χώρας, επιμένει να λύσει τα οξύτατα προβλήματα ύδρευσης και άρδευσης του παίρνοντας ένα σημαντικό μέρος από τα νερά του Αχελώου.

Δεκάδες άλλες περιοχές της χώρας κάνουν το ίδιο: στρέφονται σε γειτονικές, κοντινές ή και μακρινότερες περιοχές, για να εξασφαλίσουν πηγές νερού, διασφαλίζοντας την επιβίωσή τους και τη μελλοντική ανάπτυξή τους, ενώ δεκάδες νησιά βρίσκονται καθημερινά στην αναμονή των υδροφόρων πλοίων, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις καθημερινές υδρευτικές τους ανάγκες, ιδίως τους θερινούς μήνες.

Δεν είναι μόνο ο αυξανόμενος πληθυσμός, μόνιμος ή περιστασιακός (παραθεριστές) και οι διαρκώς μεγαλύτερες απαιτήσεις των καλλιεργειών που κατευθύνουν την αναζήτηση νερού όλο και μακρύτερα, όλο και βαθύτερα και διαρκώς σε μεγαλύτερες ποσότητες.

Είναι και οι συχνότερα εμφανιζόμενες περιόδους ξηρασίας που αφήνουν προσθετικά τα καταστροφικά ίχνη τους στη γη. Είναι το φαινόμενο της ερημοποίησης, που ύπουλα, αλλά σταθερά, επεκτείνεται στον πλανήτη μας και φυσικά στη χώρα μας. Τα πηγάδια και οι γεωτρήσεις που στερεύουν, ο υδροφόρος ορίζοντας που χαμηλώνει όλο και περισσότερο, είναι η εμφάνιση εκδήλωση του φαινομένου.

Μόνο που η λύση σε όλα αυτά τα προβλήματα δεν βρίσκεται όλο και πιο μακριά, όλο και πιο βαθιά. Δεν είναι ζήτημα απόστασης. Είναι ζήτημα διαχείρισης των υδάτων, διασφάλισης –με μέτρα και έργα– ότι το νερό που πέφτει κατά τις υγρές περιόδους δεν θα χαθεί, δεν θα διαρρεύσει και δεν θα γίνει ένα με τη θάλασσα: νερό αλμυρό και ως τέτοιο πανάκριβο στην ανάκτησή του.

Οφείλουμε να εξασφαλίσουμε ότι το νερό δεν θα προκαλεί πλημμύρες, δεν θα επιτείνει το πρόβλημα της ερημοποίησης με το διαρκώς εντονότερο ξέπλυμα του εδάφους, αλλά θα μείνει σ' αυτό, επιφανειακά ή υπόγεια, αλλάζοντας άρδην την πορεία που χαράξαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια: να γίνουμε ικέτες ή «κλέφτες» του νερού των γειτόνων μας, με ό,τι συνεπάγεται η μια ή άλλη επιλογή μας στη συνύπαρξη μαζί τους.

